

EKOTOPFILM '93

Ministerstvo životného prostredia SR usporiadalo v dňoch 22. 11.-26. 11. 1993 v Žiline EKOTOPFILM '93 - XX. medzinárodný odborný festival filmov, televíznych programov a videoprogramov.

Odborná verejnosť pozná z minulosti dve podobné podujatia: EKOFILM Ostrava a Festival odborných filmov (FOF) Trnava. Obe boli celých devätnásť rokov vyhľadávanou príležitosťou na získavanie aktuálnych odborných informácií z oblasti životného prostredia, vedeckotechnického rozvoja a jeho vplyvov na zdravie obyvateľstva v jednotlivých častiach sveta. Súčasne boli miestom nespočetných osobných stretnutí, takých dôležitých pre výmenu skúseností a názorov odborníkov rôzneho zamerania, s rozdielnym pohľadom na existujúce problémy a ich riešenie.

EKOTOPFILM '93 je teda pokračovaním trnavského FOFu a priamo nadviazal na tradíciu ostravského EKOFILMu. Svojou programovou skladbou i obsahovou orientáciou (zo 151 prihlásených filmov z 18 krajín a OSN bolo do súťaže vybraných 44), poskytol širokému okruhu odborníkov vysoko kvalifikované, profesionálne erudované a časovo aktuálne informácie. Sprievodné odborné akcie, ktoré mali formu panelových diskusií, sa uskutočnili štyri, na témy: *Legislatíva a životné prostredie; Medzinárodná spolupráca; Hospodárska politika a životné prostredie; Rozvojové programy a projekty*. Prevažou odborného zastúpenia panelov z Ministerstva životného prostredia SR je istým spôsobom svedectvom o úrovni záujmu, s akým sa táto problematika stretáva v rezortoch, ktorých výroba alebo výsledky činnosti majú na prostredie bezprostredný a najväčší vplyv. V tomto zmysle je vari najťažšie pochopiteľný postoj Ministerstva školstva a vedy SR, ktoré o podujatie neprejavilo nijaký, teda ani len formálny záujem, čo nemožno vytknúť napr. Ministerstvu zdravotníctva SR. Výchova mladej a najmladšej generácie, aj ekologická, o ktorej sa toľko hovorí a na ktorú sa spoločnosť tak veľmi spolieha, nemôže zostať len a len na bedrách rezortu, ktorý vo svojom názve nesie životné prostredie.

EKOTOPFILM je pritom ideálnou príležitosťou pre školy, rovnako pre pedagógov, ako pre študentov. Ani nie tak ich priama účasť na podujatí, ako možnosť využiť filmy, a najmä videoprogramy, na vyplnenie fbielych miest, spočívajúcich v absencii učebníc, školských osnov atď.

Význam a podstata EKOTOPFILMu spočíva práve v tom, že tento vďačný informačný tok nekončí slávnostným vyhlásením výsledkov festivalovej súťaže, ale že môže (a mal by) podstatne intenzívnejšie pôsobiť práve na školách, v regionálnych kultúrnych strediskách. Zúčastnenci môžu získať informácie i filmy na sekretariáte EKOTOPFILMu, ktorý začal pracovať v októbri 1993 v Bratislave na Seberňiho ulici 1. Telefón: 07/230 503, fax: 07/293 616.

Medzinárodná porota vybrala zo 44 súťažných filmov a videoprogramov ten, ktorý „najlepšie vystihuje symbiózu vedecko-technického pokroku s potrebami ľudstva a jeho životného prostredia“, ako povedal jej predseda Juraj Hraško. Veľkú cenu udelili britskému filmu *Perspektívy - Cholera*. Ďalej porota udelila štyri hlavné ceny v jednotlivých kategóriách, navrhla filmy na cenu primátora mesta Žiliny a cenu riaditeľa festivalu. *Lotyšský film Sníľko získal hlavnú cenu poroty za myšlienku, ktorá sa bez slov - len obrazom a hudobným sprievodom - mimoriadne pôsobivo nesie celým filmom: návrat človeka k prírode.*

Žilina a jej obyvatelia privítali nové významné medzinárodné podujatie obzvlášť vľúdne. Priam ideálna geografická poloha a dostupnosť mesta zo všetkých strán rozhodli v jeho prospech. Žilina prispela i nevyhnutnou technickou vybavenosťou. Takže 24. - 28. 10. 1994 sa budeme môcť opäť stretnúť v žilinskom Dome kultúry na podujatí EKOTOPFILM '94.

Anna Zimániová

Nový atlas húb

Pavel Škubla: **Vreckový atlas húb**. Vydala Príroda, a. s. Bratislava, 1993, 180 s.

Okrem mykológov často siahnu po nejakej príručke na určovanie húb i mnohí príležitostní hubári - amatéri. Pretože ide o veľkú skupinu organizmov, väčšinou sú to pomerne rozsiahle diela. Teraz sa po dlhšom čase dostáva hubárom do rúk praktický, naozaj vreckový (formátom, váhou i obsahom) atlas, ktorý možno nosiť so sebou do prírody.

Vo všeobecnej časti autor predkladá svoje desatero hubára a sprevádza čitateľa ríšou húb. Tu sa o. i. možno dozvedieť, že huby sa delia na rúrkovité a lupenaté a tie majú výtrusný prach rôznej farby. Osobitnú kapitolu venuje jedovatým hubám. Najdôležitejšie znaky na ich rozpoznanie sú znázornené perovkami, možnú zameniteľnosť autor pri každom druhu zvyrazňuje červenou linkou na okraji textu a kresbami jedlej huby a jej jedovatej dvojníčky (dvojníkov). Ak by mal hubár predsa len podozrenie z otravy, nájde v publikácii i kapitolu, ktorá sa zaoberá touto

problematikou. V poslednej kapitole všeobecnej časti nájde čitateľ návod ako spracovať jedlé huby.

Špeciálna časť obsahuje 60 našich najznámejších a najbežnejších druhov húb (so slovenským, českým a latinským názvom). Každému druhu je venovaná dvojstrana - jedna strana textu a jedna strana s kvalitnou fotografiou a kresbou huby v spoločnosti tých, s ktorými ju možno zameniť. V texte nájde hlavné znaky opisovanej huby (plodnicu, hlúbik), miesto a čas jej výskytu, význam vo výžive i v medicíne. Osobitnú kapitolu venuje autor zameniteľnosti s inými hubami a v každom texte o jedlých hubách je i jeden inšpirujúci recept na prípravu chutných jedál z nich. Atlas uzatvára register slovenských, českých a latinských názvov húb.

Atlas je prehľadnou a praktickou príručkou pre tých, ktorí nepotrebujú identifikovať všetky u nás rastúce druhy húb, ale chcú si byť istí, že tie, čo majú v košíku, sú jedlé a večera z nich nespôsobí tragédiu.

Helena Ružičková